

Herstel

FEBRUARI/MAART 2001
PRIJS € 4,-

Derek Prince

Leer leven uit Gods Genade

Verslag huwelijksweken

Helemaal voor jou

Interview met Pieter Zwaagstra

Foundation 4 Life trainingsschool

Kerkgeschiedenis: Calvijn

Op zoek naar waarheid

PAUL WASHER OVER HEILIGHEID:
„HET IS LOSLATEN EN RENNEN
NAAR VADERS ARMEN”

Hoera, God is niet zoals wij!

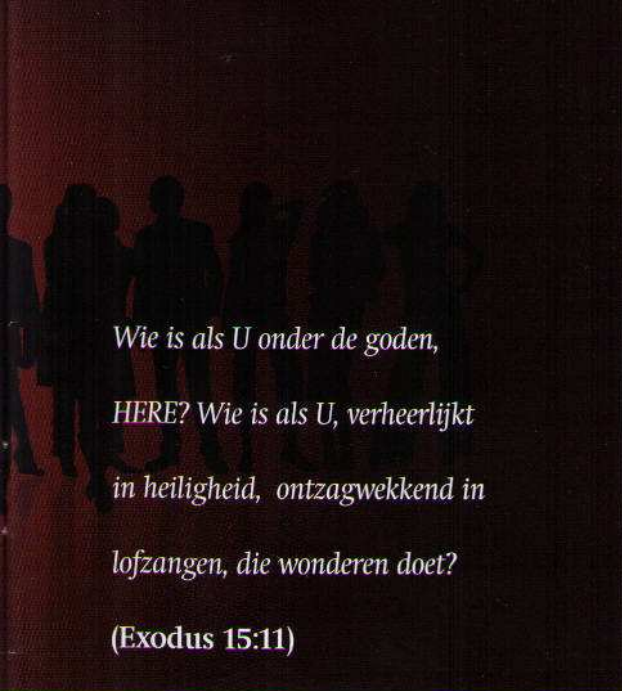
(BEWERKTE PREDIKING, TEKST JOYCE DE JONGH)
DOOR PAUL WASHER

Waar denk je het eerst aan bij het woord 'heilig'? Grote kans dat je denkt aan zondeloosheid. De grondbetekenis van 'heilig' is 'snijden'. Maar wanneer je een boterham of groente in stukjes snijdt, dan doe je meer dan alleen snijden: je legt de stukjes ook apart van de rest. Ieder stukje staat op zichzelf, is onafhankelijk van de rest. Dit ligt ook besloten in de betekenis van 'heilig': God is apart van al het andere, afgescheiden, onafhankelijk, op zichzelf en uniek. Er is niemand als de Here, in geen enkel opzicht.

Daarom is Hij ook met niets of niemand te vergelijken, zoals de tekst uit Exodus zegt. Als je iets over Gods heiligheid wilt zeggen in een door zonde bedorven wereld, dan is het eerste wat je wilt duidelijk maken dat God absoluut niét is zoals alles om je heen. Hij is niet zondig. Maar Gods anders-zijn, zijn heiligheid, betekent veel meer en komt in alle aspecten van Gods wezen terug.

Het mysterie van de drie-eenheid valt niet te verklaren, omdat God zo heilig is, zo anders. Is er iemand zo perfect als Hij? Nee! Ook zijn alomtegenwoordigheid, almacht, alwetendheid en rechtvaardigheid zijn uitdrukkingen van zijn heiligheid. Er is niemand zoals de Heer, Hij is van een totaal andere categorie! We kunnen God met niets en niemand vergelijken. Welk van de volgende twee schepselen lijkt meer op God: de grote seraf voor Gods troon, of de eencellige microbe in je wasbak? Het antwoord is: geen van beide. Die glorieuze engel lijkt niet meer op God dan die kleinste microbe op ons aardoppervlak, want niemand is vergelijkbaar met de God van de bijbel. Hij is de Schepper, al het andere is zijn schepsel.

In Exodus 11 wordt God vergeleken met de afgoden van de volken. In de ogen van deze volken waren deze goden heel machtig en groot. Ze voerden allerlei rituelen uit om hun goden te benaderen en aanbidden. De bijbel stelt plompverloren dat deze goden niets voorstellen in vergelijking met de God van de bijbel. 1 Samuël 2:2 staat *Er is niemand zo heilig als de HEERE, want er is niemand buiten U, en er is geen rotssteen als onze God.* We hebben te maken met

Wie is als U onder de goden,

HERE? Wie is als U, verheerlijkt

in heiligheid, ontzagwekkend in

lofzangen, die wonderen doet?

(Exodus 15:11)

iemand die veel groter en machtiger is dan we ooit kunnen bevatten. Een Joodse theoloog noemde dat eens 'de andersheid van God'. Hij is totaal anders! En juist dit besef doet de vreze des Heren groeien. Hoe meer zicht je krijgt op God, hoe praktischer die kennis wordt. Kom niet aanzetten met 'tien manieren om niet te zondigen', maar leer me God kennen en de vreze voor Hem en het afrekenen met de zonde komt vanzelf! Breng me geen christelijke zelfhulpboeken, maar vertel me over God, dan ontdek ik vanzelf wie ik ben. Leer me niet de nieuwste gemeente-groeimethode, maar leer me hoe ik kan preken over God. Dát is kracht! Dat is meer dan een intellectueel spelletje. Als onze wereld instort en we zoeken naar hulp, dan weten we dat we uiteindelijk niets hoeven te verwachten van onze medemens. Die is net zo beperkt als wij. Maar er is Iemand die ons vasthoudt en die in niets lijkt op alles wat we kennen. Daarom moeten we geen menselijke methodes en maniertjes verkondigen, we moeten God verkondigen!

In Jesaja 40:25 vraagt God: *Met wie zou u Mij willen vergelijken, of aan wie ben Ik gelijk?* Ik ben altijd wat huiverig als mensen beweren 'God is net als...' God zelf immers zegt dat wij Hem met niets of niemand kunnen vergelijken! Hooguit kun je, in alle menselijke beperktheid, zeggen dat God zich bijvoorbeeld openbaart

als een vader. Maar er is geen enkele vader zoals Hij. Het is geen kwantitatief verschil, zo van: God lijkt op ons, maar dan beter en groter. Nee, het is een kwalitatief verschil. God lijkt helemaal niet op ons! Dit komt prachtig naar voren in Exodus 3, waar Mozes geroepen wordt om het volk Israël te bevrijden, en aan God vraagt: *Als ze me vragen wie U bent, wat moet ik dan antwoorden?* God zegt dan: „Antwoord ze

zou ik niet weten wat ik kan verwachten. Dit is ook één van de elementen van de vreze des Heren: we hebben te maken met iemand die niet is zoals wij! In onze liederen en predikingen hebben we geprobeerd God dichtbij te halen. Maar daarmee hebben we God ook

Breng me geen christelijke zelfhulpboeken, maar vertel me over God

dan, dat Ik ben wie Ik ben." Als een marsmannetje voor mijn deur zou landen en mij zou vragen 'wie ben jij?', dan kan ik wijzen naar allerlei mensen om me heen: „Ik ben als hij, en als zij, en als hen..." Ik kan naar zo'n 6 miljard mensen wijzen. In al het goede en slechte van deze mensen kun je een glimp opvangen van wie ik ben. Maar toen Mozes zijn vraag stelde, kon God niet buiten zichzelf wijzen en zich vergelijken met iemand anders. Daarom kon Hij alleen maar antwoorden: *Ik ben die ik ben*. Tot 2000 jaar geleden was dat Gods antwoord, maar toen wees God naar een timmerman in Nazareth en zei: 'Ik ben als Hij'.

Het besef van Gods 'anders-zijn' brengt een diep ontzag voor Hem voort. Soms ga ik 's morgens in alle vroegte op hertenjacht. Een enkele keer krijg ik een ongemakkelijk gevoel door het donker om me heen, alsof er iemand achter me aan zit die ik niet kan zien. Maar stel dat ik moest kiezen: ik kan in het donker een gevecht aangaan met een man van 3 meter lang en 200 kilo pure spieren, die niets liever wil dan mijn hoofd eraf rukken; of ik kan in contact komen met een marsmannetje van hooguit een meter groot. Dan zou ik toch kiezen voor de man van 3 meter. Want hoewel hij veel groter en sterker is dan ik, hij blijft een mens zoals ik. Ik weet iets van hem af. Ik kan hem inschatten. Bij een marsmannetje

klein en menselijk gemaakt. Maar God is niet zoals wij en dat roept enerzijds ontzag op, maar is tegelijkertijd een troostende gedachte. Als ik ziek ben, dan weet ik wat een dokter kan en waar zijn mogelijkheden ophouden. Maar God is niet als de dokter. God is veel groter! Waarom vinden wij het zo moeilijk de liefde van God te bevatten? Omdat er niemand is die zó liefheeft als God. Te beweren dat Gods liefde is als de liefde van een moeder is bijna godslasterlijk. Er is geen liefde zoals Gods liefde. Mijn vader was onbetrouwbaar, maar God de Vader niet. Er is niemand zoals onze God. God zij dank, dat Hij niet is zoals wij.

Gods heiligheid in ons eigen leven

Het besef van Gods heiligheid mag geen leuke theorie blijven, maar moet werken als een medicijn dat we innemen, dat in ons bloed terecht komt en ons leven verandert. Het gaat

er om dat het een levende realiteit wordt in ons leven. Wat zou de uitwerking van Gods heiligheid in ons leven moeten zijn?

U mag geen andere goden voor mijn aangezicht hebben (Exodus 20:3). Het lijkt een open deur, maar ik sta versteld van mijn vermogen om van alles een afgod te maken. Een paar jaar geleden was ik een enthousiaste hobbyist op het gebied van houtsnijden, met name van houten bogen. Op een ochtend zat ik 's morgens vroeg in een jachthut in de hoop een hert te kunnen schieten, en bewonderde een prachtige nieuwe boog die ik uit Engeland had meegebracht. Er waren verschillende soorten hout in verwerkt, die prachtig kleurden in het licht van de opkomende zon. Ik genoot van de manier waarop het hout was bewerkt en hoe soepel het was. En nee, ik hoorde niet de stem van God – het kan een eigen gedachte zijn geweest – maar ik hoorde als het ware een stem zeggen: „Zie: jouw god.” Hoe toegewijd ik ook was aan God, dit ding

had mijn gedachten helemaal in beslag genomen.

Ieder van ons heeft een verbazingwekkend vermogen om van alles een afgod te maken. In mijn studententijd had ik een vriend die geregeld lange brieven schreef. Hij schreef pagina's lang over een meisje dat hij had ontmoet, maar eindigde stevast met de opmerking: „Zorg dat God op de eerste plaats blijft in je leven!” God de eerste plaats? Dit meisje kreeg tien pagina's en God een ps'je! Weer later besepte ik dat het hele idee van 'God op de eerste plaats houden' absurd is. God hoort niet op de eerste plaats, alsof er ook maar iets op de tweede en derde plaats met Hem zou kunnen concurreren. Hij is alles! Als christen leef je in zijn koninkrijk, en alles wat daar niet in past, moet je wegdoen, radicaal en zonder aarzeling. Niks 'tweede plaats'!

God is zo heilig, dat het onmogelijk is om andere goden te dienen naast Hem. Tegelijkertijd verlangt God er intens naar om onze God te zijn. Dit thema loopt als een rode draad door de bijbel heen. In Exodus 29:45 zegt God: *Ik zal in het midden van de Israëlieten wonen en Ik zal hun tot een God zijn.* In Openbaring 21:2-5 schrijft Johannes: *En ik hoorde een luide stem vanuit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn.* Het is Gods hartsverlangen onze God te zijn!

Des te triester is het als we het voorbeeld van Israël zien dat steeds opnieuw van God afdwaaft, en we dat herkennen in ons eigen leven. Boek na boek zien we een terugkerend refrein: *De Israëlieten deden wat kwaad is in de ogen des Heren, zij vergaten de Here, hun God en dienden de Baals en de Asjera's...* (Richteren 3:7, zie ook 1 Koningen 9:9, 2 Koningen 17:9,14, 2 Koningen 18:12, Jeremia 22:9).

God verlangt er naar jouw God te zijn en Hij wil jou, omwille van zijn liefde, niet delen met een ander. Hij wil tot het uiterste gaan, om jou helemaal voor zichzelf te hebben. God is soeverein en almachtig en niet afhankelijk van mensen, maar toch stelt Hij zich zo kwetsbaar op om onze liefde te ontvangen. Het is alsof Hij voor ons staat, stralend van verwachting volle blijdschap, wanneer Hij ons zijn hartsverlangen meedeelt: „Hé, luister eens! Ik zal jou God zijn! En jij, jij zult mijn volk zijn!” Maar hoe reageert Israël, hoe reageren wij? We haak onze schouders op en vragen onverschillig: „En wat nog meer?” We vinden Gods aanbod blijkbaar niet goed genoeg en zoeken ons heil buiten Hem.

Maar er is hoop! In Jeremia 24:7 staat: *Ik zal een hart geven om Mij te kennen, dat Ik de Here ben en zij zullen Mij tot een volk zijn en Ik zal hun tot een God zijn* (zie ook Jeremia 31:33 en Ezechiël 11:19-20). Het probleem is niet dat er iets mis met God, maar dat ons mensenhart bedorven is. Zodra het kwade mensenhart geconfronteerd wordt met een liefdevolle, heilige God, kan de mens Hem alleen maar haten. Voord God zichzelf een volk kan toe-eigenen, moet hun hart veranderen. En dat heeft Hij gedaan. *Niet langer zullen zij zich verontreinigen met hun afgoden, hun gruwelen en al hun overtreedingen, maar Ik zal hen verlossen van alle afvalligheid waarmee zij gezondigd hebben, en hen reinigen, zodat: Mij tot een volk zullen zijn en Ik hun tot een God zijn* (Ezechiël 37:23). God zal ons reinigen van onze afgoden en onreinheden. Ook als christenen klagen we nog zo vaak over alles wat ons onbreekt. Het zijn de afgoden in ons hart die ons zo ontevreden maken. Maar God belooft dat

Hij ons hiervan zal reinigen. Als iets ook maar 0,000001 % afwijkt van Gods wil, dan is het nog steeds dodelijk gif en weerzinwekkend. Hoe kan God ons hiervan reinigen? Doordat Gods zoon het heeft gedragen. *Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, om ons op te voeden, zodat wij, de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven, verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus, die zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken* (Titus 2:11-14). En nadat Hij ons redde uit de duisternis en slavernij van de zonde, vertrouwde Hij ons aan niemand anders toe dan alleen aan zichzelf. Niemand kan ons uit zijn hand roven. De demonen en de duivel zelf kunnen het Gods engelen heel lastig maken in de geestelijke strijd, maar voor God deinzen ze terug. Voor Hem zijn de volken niet meer dan een druppel aan een emmer (Jesaja 40:15), maar Hij is degene die jou vasthoudt! Wat een heerlijke zekerheid! Je zou bijna de deuren opengooien en de tegenstander uitdagen: 'Probeer het maar eens! Probeer me maar eens te raken! God staat aan mijn kant!'

Er is nog een ander aspect aan de doorwerking van Gods heiligheid in je leven. Je kunt een wetsgetrouwe christen zijn die nooit iets fout doet, en toch mijlenver verwijderd zijn van bijbelse heiligheid. Heiligheid is namelijk niet alleen het naleven van bijbelse principes, maar een hartstochtelijk rennen naar God en in zijn armen vallen, om bij Hem te zijn. Dat is heiligheid in de allereerste plaats. Dat je van de Heer, je God houdt, met heel je ziel, heel je hart, al je kracht en heel je verstand. We kennen dit vers en kunnen het misschien zelfs opdreunen, maar dit is geen tekst die je uit het hoofd moet leren, je moet hem uitzingen met je hart. Heiliging, het apart gezet worden, gaat niet om de afzondering op zich. We maken ons alleen maar los van de dingen van de wereld, om ons te kunnen verbinden aan God. Als er geen goddelijke passie is, als je hart niet sneller gaat slaan en je geen verlangen hebt om

Hem te kennen, dan ben je niet heilig. Toen mijn zoons nog klein waren en leerden lopen, trokken ze zich op aan iedere stoel of tafel. Dan voelden ze zich al heel wat! Maar als ze vervolgens hun papa in het oog kregen, wilden ze naar papa toe. Maar papa was altijd net ietsje te ver om zomaar te kunnen vastgrijpen. Ze konden niet én papa hebben én de stoel vasthouden. Er was een risico dat ze zouden vallen, maar ze moesten het één loslaten om het andere te kunnen grijpen. Heiligheid is die heerlijke omhelzing met je hemelse Vader. Het gaat erom de Heer, je God lief te hebben. Om passie te hebben voor zijn glorie! Misschien verlan je hier intens naar, maar weet je niet hoe je dit verlangen kunt vormgeven in je leven. Dan moedig ik je aan om God te bestuderen, zijn wezen, zijn karakter, zijn kenmerken. Hoe beter je Hem leert kennen, hoe meer je onder de indruk van Hem raakt en hoe meer je van Hem zult gaan houden.

we ook onszelf apart zetten a behorend bij Hem. Ons grootste verlangen is niet de redding van de verlorenen, maar de eer van Gods naam. Soms vraag ik aan zendelingen of ze wel eer wakker liggen, omdat ze zich bezwaard voelen over de vele verlorenen in deze wereld. Ja, dat gevoel herkennen ze vaak wel. Maar liggen we er wel eer wakker van dat er landen en steden en circuits zijn waar mensen God niet eren zoals Hem toekomt? Dat is het verschil tussen humanistische zending en God-gerichte zending. God verlangt veel meer dat mensen gered worden, veel meer dan wij ons kunnen voorstellen, maar het gaat om

God hoort niet op de eerste plaats

Als we zeggen dat God heilig is en afgezonderd, dan zeggen we daarmee ook dat Hij van onschatbare waarde is. Niets is zoveel waard als God. Neem alles wat er is; rivieren, oceanen, zon, maan en sterren, bergen, stof, en vee, al het geld op aarde, alle goud, alle mensen, alles wat leeft, alles wat er is, was en ooit zal zijn, en leg dat op een weegschaal. Het weegt niets in vergelijking met de waarde van God, want alles is niets in vergelijking met Hem. Dat verklaart waarom de puriteinen over 'zonde' spraken als 'gestoordheid'. Ieder gesprek waar Jezus Christus niet het hoofdthema is, is absurd. Als Hij immers echt van onschatbare waarde is, laten we dit dan ook in de praktijk merkbaar maken. Jezus verlangt ernaar dat Gods naam geheiligd wordt. In het Onze Vader leerde Hij ons: *Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd*. Jezus verlangt dat de hele schepping Gods naam heilig houdt, en dat

God, om zijn glorie! We zien een wereld om ons heen die niets van God denkt. Maar dat kan veranderen. Spurgeon vroeg eens aan een jonge man die niet veel resultaat zag op zijn prediking: „Verwacht je dan dat er iedere keer dat je preekt mensen tot geloof zullen komen?” „Nee, dat niet”, antwoordde de jongeman. „D is nu precies je probleem”, ze Spurgeon. Laten we rekening houden met God, en samen met Habakuk 2:14 bidden dat de kennis van de glorie van God de hele aarde zal bedekken. Ieder aspect van de aarde zal Gods glorie laten zien. Hij is heilig!